

## 6. června – úterý

Zdravíme všechny do Prahy...

Máme se tu dobře, vaří tady dobře... ☺ ☺ ☺

Tak to také, ale teď vážně... Po snídani pokračujeme v práci na překvapení. Už se nám to začíná rýsovat. Terezka to s tím překvapením krapet přehnala a má modrý jazyk – že by Šmoulikovatěla? Kdo zrovna nepracuje na překvapení, staví metro v pískovišti, abychom měli s Klučankou lepší a rychlejší dopravní spojení, protože tady chceme být furt!!! Hrajeme fotbal a skáčeme na trampolíně jak o život. Jirka přiváží nové zásoby a my mu pomáháme vše nanosit do kuchyně, aby se paní kuchařka nezdržovala od vaření obědku. K obědu se jí povedl božský knedlík s rozstříleným ptáčkem.

Polední klid proběhl na dece pod stromy s „vhodnou literaturou“. Tak jsme se do toho začeti, že nás vyhnaly až první kapky deště. Nakonec se z deště stala menší bouřka. Nevadí. Během bouřky jsme si pracovali na svých deníčcích a než jsme se nadáli, byla pryč.

Neprší a tak vyrážíme s Jirkou vojenským speciálem do plně robotizovaného kravína na Ostaši. Jako první jsme navštívili teletník. V ohrádce s telátky bylo jedno takové velmi zvláštní. Poznáte které? Jirko, to není tele, to je srneček. Byly jsme jako učitelky na děti hrdé! Děti poznaly srnečka i v ohrádce s telaty. Srneček je v teletníku, jak nám Jirka objasnil, protože mu přední nožičky přejel kombajn. Má se ale k světu a jeho handicap mu vůbec nevadí. Následovala prohlídka kraví nemocnice. Děti s úžasem po naslouchaly Jirkovu výkladu o tom, jak je která kráva nemocná a jak se léčí. Přivítal nás i místní maskot vůl Pepa. Je moc hodný a moc starý a také ho bolí nohy, protože má artrózu a už téměř vůbec nechodí. V hlavní hale kravína mají ochoz, ze kterého je možné přehlédnout si celý kravín. Zde byl další výklad Jirky o funkčnosti kravína. V kravínu nás zastihla další bouřka. Místo panikaření jsme uspořádali koncert pro kravičky. Zpívali jsme a jim se to moc líbilo. Koukaly, poslouchaly a vrtěli šťastně ocásky. Když bouřka přešla, stále ještě pršelo. Museli jsme tedy zpět na Klučanku s Jirkou speciálem a ne pěšky, jak jsme původně měli v plánu. Po příjezdu jsme opláchli holinky v kalužích. Nebylo to vůbec špatný. Moc nás to bavilo.

K večeři byl obalovaný květák s brambory a domácí tatarkou. Filip si přidal tolikrát, že snědl snad celý květák.

Večer na nás čekali Mimoni. Promítání před spaním na velkém plátně. Prostě byli jsme skoro jako v kině. Jen popcorn chyběl ☺

A teď dobrou noc a sladké sny...